

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
ว่าด้วยการให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์
การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาด และการนำทรัพย์สิน
ไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ (๓) และมาตรา ๕๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับ
การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๘ และ
มาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ว่าด้วย
การให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาด และ
การนำทรัพย์สินไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ทรัพย์สิน” หมายความว่า ทรัพย์สินหรือเงินที่คณะกรรมการธุรกรรม เลขานุการ ปง. หรือ
ศาล แล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดไว้ชั่วคราว หรือศาลมีคำสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน และ
ให้ความหมายรวมถึงทรัพย์สินตามมาตรา ๔๙ วรรคสี่ และมาตรา ๕๑/๑ ด้วย

ข้อ ๔ ให้เลขาธิการรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศหรือคำสั่ง
เพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เลขาธิการเสนอให้คณะกรรมการ
วินิจฉัยชี้ขาด

๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗/ตอนพิเศษ ๙๘ ง/หน้า ๔๗/๒๗ กันยายน ๒๕๕๓

๒ ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
ว่าด้วยการให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาด
และการนำทรัพย์สินไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๓ และให้ใช้ข้อความ
ที่พิมพ์ไว้นี้แทน (มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป โดยประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐/ตอนพิเศษ ๓๗ ง/หน้า ๑๒/ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖)

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ เลขานุการอาจสั่งให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์โดยมีประกันหรือหลักประกัน หรือให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดหรือให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการได้ เมื่อปรากฏว่าทรัพย์สินนั้นไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการเนื่องจาก

(๑) ทรัพย์สินนั้นมีสภาพเป็นของสดของเสียได้ หรือถ้าหนองซำไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือค่าเสียหายจะเกินส่วนแห่งค่าของทรัพย์สิน

(๒) ทรัพย์สินนั้นมีลักษณะที่อาจทำให้สกปรก เลอะเทอะ หรือมีกลิ่น หรืออาจรบกวนหรือก่อความรำคาญ

(๓) ทรัพย์สินนั้นมีน้ำหนักมาก หรือไม่สะดวกต่อการเคลื่อนย้าย หรือมีขนาดใหญ่มาก หรือเปลืองเนื้อที่ในการเก็บรักษา

(๔) ทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินซึ่งโดยสภาพอาจก่อให้เกิดอันตรายได้ง่าย เช่น สารเคมี หรือสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิง

(๕) ทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาไว้ในสถานที่โดยเฉพาะเพื่อรักษาคุณภาพของตัวทรัพย์สิน หรือเป็นทรัพย์สินที่มีขั้นตอนหรือวิธีการเก็บรักษาเป็นพิเศษ

(๖)^๓ ทรัพย์สินนั้นอาจเสื่อมค่าหรือราคา หรือหากปล่อยทิ้งไว้จะทำให้ไร้ประโยชน์

ข้อ ๖ เมื่อเลขานุการสั่งตามข้อ ๕ แล้ว ให้รายงานให้คณะกรรมการทราบในโอกาสแรกที่มีการประชุมของคณะกรรมการ

หมวด ๒

การให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์

ข้อ ๗ การพิจารณาอนุญาตให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์นั้น ให้พิจารณาหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ประกอบด้วย

(๑) เหตุผล ความจำเป็น และความเร่งด่วนที่จะต้องให้รับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์

(๒) ความน่าเชื่อถือของผู้ที่จะรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์

^๓ข้อความดังกล่าวเพิ่มโดยระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ว่าด้วยการให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาด และการนำทรัพย์สินไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๔

(๓) ประเภทและมูลค่าของทรัพย์สินและลักษณะของการรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ว่าจะมีความเสี่ยงภัยหรือเสี่ยงต่อความเสียหายหรือไม่ เพียงใด

(๔) ระยะเวลาที่จะให้ทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์

ข้อ ๘ การอนุญาตให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์โดยมีประกันนั้น เมื่อผู้ได้รับอนุญาตนั้นได้ทำสัญญารับรองทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์และทำสัญญาประกันไว้ต่อเลขาธิการแล้ว ให้ส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่ผู้ได้รับอนุญาต

ข้อ ๙ การอนุญาตให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์โดยมีหลักประกันนั้น เมื่อผู้ได้รับอนุญาตนั้นได้ทำสัญญารับรองทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์พร้อมทั้งส่งมอบหลักประกันแก่สำนักงานแล้ว ให้ส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่ผู้ได้รับอนุญาต

ข้อ ๑๐ การอนุญาตตามข้อ ๘ และข้อ ๙ เลขาธิการจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ให้ผู้มีส่วนได้เสียที่ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติด้วยก็ได้

ข้อ ๑๑ หลักประกันอาจใช้อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

(๑) เงินสด

(๒) พันธบัตรรัฐบาลไทย

(๓) เชื้อธนาคารหรือตราพดที่อาจขึ้นเงินได้ในวันส่งมอบเป็นหลักประกัน

(๔) หุ่นหรือหุ่นกู่ที่ออกโดยนิติบุคคลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น

(๕) อสังหาริมทรัพย์

(๖) หลักทรัพย์อื่นที่เลขาธิการเห็นสมควรให้รับเป็นประกันได้

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดหรือการรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต เลขาธิการอาจมีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาตทั้งหมดหรือบางส่วน หรือจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ เพิ่มเติมก็ได้

ในกรณีที่เห็นสมควร เลขาธิการอาจมีคำสั่งให้มีการวางหลักประกันเพิ่มขึ้นหรือดีกว่าเดิมภายในเวลาที่กำหนดก็ได้

ข้อ ๑๓ ให้เลขาธิการแจ้งคำสั่งตามข้อ ๑๒ ให้ผู้ได้รับอนุญาตทราบและดำเนินการตามคำสั่งโดยเร็ว และในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนดให้เลขาธิการเพิกถอนการอนุญาตนั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วนได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๔ ให้ผู้ได้รับอนุญาตรีบส่งคืนทรัพย์สินที่รับไปดูแลและใช้ประโยชน์ให้แก่สำนักงานทันทีเมื่อปรากฏว่า

(๑) มีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาต

(๒) ครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาต หรือ

(๓) ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๕๑

การส่งคืนทรัพย์สิน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๑๕ หลักประกันนั้น ถ้าได้มีการกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นให้จัดการดังต่อไปนี้

(๑) ให้เลขาธิการส่งคืนหลักประกันแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้นำทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ เมื่อผู้นั้นได้ดูแลและใช้ประโยชน์ทรัพย์สินโดยถูกต้องตามสัญญาและได้ส่งคืนทรัพย์สินนั้นแล้ว แต่ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ส่งคืนนั้นมีความชำรุดบกพร่องหรือเสียหายอย่างใด ๆ อันเนื่องมาแต่การนำไปดูแลและใช้ประโยชน์ ให้หักค่าเสียหายออกจากหลักประกันนั้นตามส่วนหรือจะไม่หักค่าเสียหายก็ได้

(๒) ให้เลขาธิการรับหลักประกันนั้น เมื่อผู้ได้รับอนุญาตไม่ส่งทรัพย์สินคืนตามสัญญาไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ

หมวด ๓

การขายทอดตลาด

ข้อ ๑๖ ในการขายทอดตลาดทรัพย์สินตามข้อ ๕ ให้เลขาธิการแต่งตั้งคณะกรรมการขายทอดตลาดขึ้นคณะหนึ่ง มีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน โดยมีข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าลงมา เป็นกรรมการและเลขานุการมีหน้าที่ดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินตามคำสั่ง

ข้อ ๑๗ การดำเนินการขายทอดตลาดให้กระทำโดยเปิดเผย ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๘ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดให้สำนักงานเก็บรักษาตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินว่าด้วยการเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด ในส่วนที่เกี่ยวกับการเก็บรักษาทรัพย์สินที่เป็นเงินสด

หมวด ๔

การนำทรัพย์สินไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ

ข้อ ๑๙ การขอให้นำทรัพย์สินไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ ให้หัวหน้าส่วนราชการมีหนังสือแสดงความจำนงต่อเลขาธิการ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) หน้าที่และความรับผิดชอบของส่วนราชการนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่ประสงค์จะขอให้นำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์

(๒) ประเภทของทรัพย์สินที่จะนำไปใช้ประโยชน์

(๓) เหตุผลและความจำเป็นที่จะขอให้นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ ลักษณะและระยะเวลาของการใช้ประโยชน์

(๔) การดูแลรักษาและความรับผิดชอบในกรณีที่ทรัพย์สินที่จะขอนำไปใช้ประโยชน์เกิดความชำรุดบกพร่อง เสียหาย หรือสูญหาย

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่เลขาธิการเห็นว่าทรัพย์สินตามข้อ ๕ จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการของหน่วยงานในสังกัดของสำนักงาน เลขาธิการอาจอนุญาตให้หน่วยงานนั้นนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ได้

ข้อ ๒๑ การพิจารณาอนุญาตให้ส่วนราชการอื่นนำทรัพย์สินใดไปใช้ประโยชน์ให้เลขาธิการพิจารณาหลักเกณฑ์เหล่านี้ประกอบ คือ

(๑) ส่วนราชการนั้นเป็นส่วนราชการที่มีหน้าที่ปราบปรามการกระทำความผิดมูลฐานหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๒) เหตุผลและความจำเป็นที่ขอนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์

(๓) ภาระต่าง ๆ ที่จะตกแก่ทางราชการ หากไม่นำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์

(๔) ความเสียหายหรือความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์

(๕) พฤติการณ์ในการดำเนินคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้น

(๖) พฤติกรรมอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๒๒ การนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ของส่วนราชการอื่นนอกจากส่วนราชการตามข้อ ๒๑ (๑) ให้เลขาธิการเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเป็นราย ๆ ไป

ข้อ ๒๓ เมื่อส่วนราชการใดได้รับอนุญาตให้นำทรัพย์สินใดไปใช้ประโยชน์ให้เลขาธิการจัดให้มีเอกสารการส่งมอบและรับมอบทรัพย์สินนั้นไว้เป็นหลักฐานและมีหนังสือแจ้งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบ

ข้อ ๒๔ ส่วนราชการที่นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ มีหน้าที่ใช้และบำรุงรักษาทรัพย์สินนั้น ถ้ามีความเสียหายหรือทรัพย์สินนั้นสูญหาย ให้รีบดำเนินการตามระเบียบของทางราชการและแจ้งให้เลขาธิการทราบทันทีเพื่อเลขาธิการจะได้รายงานให้คณะกรรมการทราบ

ข้อ ๒๕ เมื่อหมดความจำเป็นที่จะใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินนั้นต่อไป หรือเมื่อครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาตแล้ว หรือเมื่อเลขาธิการเพิกถอนการอนุญาต ให้ส่วนราชการที่นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์จัดส่งทรัพย์สินนั้นคืนพร้อมหลักฐานการส่งคืนเป็นหนังสือภายในเวลาที่กำหนด

ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งคืนในสภาพที่เป็นอยู่ในขณะที่ได้รับมอบทรัพย์สินนั้นไป เว้นแต่จะเสื่อมไปโดยสภาพแห่งทรัพย์สินนั้นเอง ในกรณีที่ไม้อาจส่งคืนในสภาพดังกล่าวได้ ให้เลขาธิการพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควร แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบ

ข้อ ๒๖ ก่อนครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาตให้นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ ถ้าส่วนราชการที่นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์เห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ต่อไปอีก ให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นมีหนังสือถึงเลขาธิการก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าวไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน แจ้งถึงเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ต่อไป

ให้เลขาธิการพิจารณาเหตุผลและความจำเป็นตามวรรคหนึ่ง โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ตามข้อ ๒๑ และในกรณีที่เลขาธิการไม่อนุญาตให้นำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ต่อไปให้ส่วนราชการนั้นคืนทรัพย์สินพร้อมหลักฐานการส่งคืนเป็นหนังสือภายในเวลาที่กำหนด และให้นำความในข้อ ๒๕ วรรคสองมาใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๓

บัญญัติ บรรทัดฐาน

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน